

De financiële wereld davert op zijn grondvesten. De ongebreidelde zucht naar winst, zonder oog voor het algemeen welzijn, werd de markt fataal. Maar is een evenwicht tussen het nastreven van winst en de aandacht voor het algemeen welzijn wel mogelijk? We vragen het aan Dirk Dalle, directeur van Hefboom, dat financiële middelen samenbrengt om ze te investeren in sociale en duurzame projecten.

Ilse Van Halst

‘Dankzij crisis meer aandacht voor solidariteit?’

DIRK DALLE

ONDERNEMEND en sociaal geëngageerd als hij is, houdt Dirk Dalle, vader van twee zonen en trotse opa van een kleindochter, beide voeten stevig op de grond. Na zijn drukke bezigheden als directeur van Hefboom en de talrijke bestuursmandaten en vrijwilligersengagementen komt hij tot rust in zijn tuin in het landelijke Damme. „Ik zal altijd een boerenzoon blijven. Werken in de tuin helpt me ontspannen. Altijd al leefde ik dicht bij de grond, met veel respect voor de natuur, net als mijn vader. Hij werkte trouwens nooit met een tractor, uitsluitend met zijn paarden. Ik droom ervan om ooit zelf op een weide dieren te houden.”

– U was altijd actief in bedrijven waar winst niet op de eerste plaats komt.

Wereldwinkel, Teledienst... Van jongs af zette ik me her en der in als vrijwilliger. Ook bij Oranje, dat vernieuwende projecten uitwerkt voor personen met een handicap, onder meer op het vlak van vrijetijdsbesteding, tewerkstelling en wonen.

Van vrijwilliger werd ik er werknemer en uiteindelijk directeur. Met velen werkten we er samen om de zaak in beweging te brengen. Aan de kar trekken is zo'n beetje de rode draad doorheen mijn leven. Inzet voor anderen heeft me altijd sterk aangetrokken. Het dreef me tot studies sociale pedagogiek in Leuven. Enkele jaren nadat ik afstudeerde, keerde ik terug naar de schoolbanken in Limburg voor een managementcursus.

– In 1995 maakte u een uitstap naar de politiek als adjunct-kabinetschef van Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn Luc Martens. Een teleurstelling?

Geenszins! Ik zie het ook niet als een onderbreking in mijn loopbaan. Binnen Oranje werkten we niet enkel concrete nieuwe projecten uit, we probeerden ze stevast te vertalen naar het beleid.

Politiek is enorm belangrijk. Wil je een goede gehandicaptenzorg organiseren, dan moet je daarvoor een beleid bedenken. Wil je

degeïjk maatschappelijk werk afleveren, moet je dat als overheid ondersteunen en mee vorm geven. Je hoeft het als overheid daarom nog niet zelf te doen, maar je moet wel de voorwaarden scheppen opdat het middenveld in actie kan komen.

Vandaag wordt vaak met verachting gesproken over de politiek. Ten onrechte. Ik ontken niet dat het een bikkelharde wereld is, maar in de politiek is er wel degeïjk heel wat inzet van mensen die het goed voorhebben. Ook over de partijgrenzen heen.

– Eind 2001 werd u directeur bij Hefboom. Was daarmee de cirkel rond?

Wie had dat ooit kunnen denken! Als directeur van Oranje was ik de eerste die bij het pas opgerichte Hefboom een kredietdossier binnenbracht. Ik ondervond al gauw dat het voor vernieuwende projecten niet eenvoudig is leningen te vinden. De oprichting van Hefboom was een geschenk uit de hemel.

Vandaag ben ik ongelofelijk tevreden dat ik hier mag werken. Het ligt in het verlengde van al wat ik in mijn leven deed. Het sociale boeit me, maar ik heb ook altijd

graag ondernomen en belangstelling gehad voor de financiële kant van de dingen. In Hefboom mag ik deze interesses combineren.

Bovendien werd Hefboom van meet af gedragen door velen. Hefboom werd opgericht in 1985, toen er behoefte was aan geld om tal van prille en dus nog onzekere initiatieven zoals sociale werkplaatsen en opleidingsprojecten te financieren. Tegelijk was er nood aan mogelijkheden om ethisch te investeren. Zo zag Hefboom het levenslicht, geschraagd door vele particulieren en gezinnen, door christelijke organisaties en kloostergemeenschappen, maar ook door socio-economische pijlers zoals zelfstandigenkoepel Unizo, werkgeversorganisatie VKW en werknemerskoepel ACW. Dat stevige draagvlak in het middenveld bouwde Hefboom doorheen de jaren almaar verder uit.

– Aandeelhouders willen winst. Valt dit te rijmen met het nastreven van sociale belangen?

Mijn ervaring zegt van wel. In goede en slechte tijden streeft Hefboom ernaar om zijn aandeelhouders een dividend (winstaandeel) van twee procent uit te betalen. Bovendien mag iedereen er

zeker van zijn dat hij of zij via ons investeert in maatschappelijke meerwaarde. Wij investeren in ondernemingen en organisaties in Vlaanderen en Brussel die tewerkstelling scheppen voor kansarmen, die zorg dragen voor het milieu, die mensen met weinig kansen opleidingen bieden. Daarnaast begeleidt onze adviesdienst organisaties bij het opmaken van ondernemings- en financiële plannen, in kwaliteitsprocessen en zo meer. Zo helpen we bedrijven groeien tot stevig uitgebouwde professionele organisaties.

– Gaat de aandacht vandaag niet te veel naar het maken van winst, waarbij de sociale doeleinden van de markt uit het oog worden verloren?

De druk om zo'n hoog mogelijk financieel rendement te halen is inderdaad erg groot. Een bedrijf moet voortdurend méér winst boeken. Dat zet onze samenleving

Ieder van ons wil zo hoog mogelijke interesten. Ieder van ons wil het almaar beter hebben. Dit gebeurt vaak ten koste van

ontzettend onder druk. Te hoge verwachtingen op het vlak van winst kunnen nooit leiden tot duurzaamheid in het ondernemen.

Toch mogen we het niet zwart-wit zien. Heel wat banken, zeker de Belgische, investeren ook in maatschappelijke projecten. Wat niet wil zeggen dat de doorzichtigheid en de controle niet mogen worden opgedreven. Dat we vandaag al te veel kijken naar economische belangen en het sociale uit het oog verliezen, is bovendien niet enkel een fout waaraan de financiële en economische markten zich bezondigen. Het is een algemeen maatschappelijk probleem dat begint bij onszelf. Ieder van ons

wil winst. Ieder van ons wil zo hoog mogelijke interesten. Ieder van ons wil het almaar beter hebben. Dit gebeurt vaak ten koste van – van het milieu, van de toekomstige generaties, van de derde wereld.

En toch ben ik ervan overtuigd dat er nog steeds een onderstroom van onderlinge solidariteit bestaat. Alleen moeten we daaraan dringend meer aandacht besteden. Dat vraagt inspanningen van iedereen. Van de overheid en de bankwereld, maar ook van u en ik. Hopelijk blijkt de huidige financiële crisis een kans daartoe.

– Heeft de Kerk een boodschap voor de ondernemers?

Ook al was er de voorbije tientallen jaren een tendens naar pluralisme, nog steeds blijken de christelijke waarden stevig ingebed in onze samenleving. Ook in Hefboom is dat zo, en ik voel me daar prima bij. De inzet voor solidariteit typeert het christelijke middenveld. De Kerk is daarin een belangrijke motor. Ze heeft op dit vlak een fundamentele boodschap. Alleen zou ze die wat uitdrukkelijker mogen brengen. Graag zelfs.

Meer weten over Hefboom? Surf naar www.hefboom.be of bel naar 02/205.17.20.

Dirk Dalle, directeur van Hefboom, wil helpen winst en welzijn te combineren. © Herman Ricour